

Refleksjonsbrev fra Lynet, september 2020

Vår prosjektittel: «Hva er en god barnehage?»

*Et barn er skapt i og av hundre. Barnet har hundre språk ,hundre hender, hundre tanker,
hundre måter å tenke på, å leke på, å snakke på...(..)*

(..)... Barn har hundre språk, men blir frarøvet nittini og fortalt at de ikke finnes. Men barnet sier:

«visst finnes hundre» Loris Malaguzzi (utdrag fra Ås kommunes pedagogiske plattform:

<https://www.as.kommune.no/felles-pedagogisk-plattform-for-de-kommunale-barnehagene.4818648-351890.html>

Nå har vi hatt litt tid på å bli kjent med barna. Barna gir oss daglig impulser på hva en god barnehage er for dem, både gjennom sin lek, sin utforskning og gjennom ord. Disse uttrykkene kommer spontant, og gjennom planlagte aktiviteter. I Rammeplanen for barnehagens innhold og oppgaver står det at: «personalet skal tilrettelegge for meningsfulle opplevelser og støtte barnas identitetsutvikling og positive selvforståelse, samt legge merke til, anerkjenne og følge opp barnas perspektiver og handlinger.» (s.20). Vår jobb er å finne ut av hvordan vi kan ta inn over oss og følge barnas innspill, og samtidig prøve å skape en god barnehage for alle.

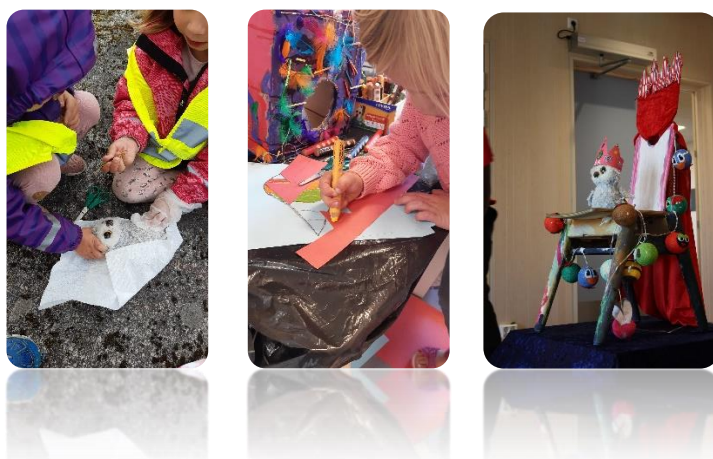
De ansatte på Lynet har diskutert seg imellom hvordan vi kan dokumentere barnas stemmer om hva en god barnehage er i praksis. Ulrik, ugla som bodde i barnehagen før barnehagen ble bygget, har nå blitt en del av gruppa. Han er trygg figur for barna, som de gjerne vil fortelle ting til, og vise hva som er viktig for dem. I september har alle barn fått mulighet til å vise Ulrik hvor de liker best å leke og hvor de liker minst å leke i barnehagen. Gjennom denne aktiviteten har vi fått mange refleksjoner fra barna. Blant annet så forteller Isabell at hun liker å bygge i byggekroken, fordi det er mange andre barn å bygge sammen med der, mens hun synes det er kjedelig å bygge på lysbordet. Praise liker å spille, men liker ikke å leke i det lille huset på avdelingen (for det må først pyntes med glitter og planter). Fabricius liker ikke å være på formingsrommet hvis vi bare skal tegne, men vil være der om vi skal male. Disse refleksjonene gir oss en pekepinn på hvordan vi kan tilrettelegge miljøet for å gjøre det så attraktivt som mulig for barna. Det fysiske miljøet handler ikke bare om rommet, men også de aktivitetene som tilbys eller oppmuntres til.

Både barn og ansatte har brukt Ulrik som utgangspunkt til å skape gode møter mellom barn, og mellom barn og ansatte. Midt i september forsvant plutselig Ulrik. Barn og ansatte var fra seg av bekymring. Det ble hengt opp lapper rundt om i barnehagen om at han var forsvunnet, og på den måten har Ulrik gått

fra å være en figur på Lynet til å bli en figur i hele barnehagen. Her opplevde vi at foreldrene også engasjerte seg i om han var kommet tilbake igjen. Vi tenker at dette er et steg for å synliggjøre vårt arbeid på Lynet også utenfor avdelingen, som er en målsetting i Ås kommunes felles prosjekt (Barn av hundre språk - barnas stemmer i Ås). Da Ulrik kom tilbake var det en genuin gjensynsglede hos barna. Hva er det hos Ulrik som gir disse reaksjonene hos barna? I hvilken grad påvirker vi, som voksne, disse reaksjonene? I Rammeplanen står det at: «Personalet skal observere, analysere, støtte, delta i og berike leken på barnas premisser», (s. 20). Vi tillegger Ulrik flere menneskelige egenskaper. Barna har for eksempel blitt fortalt at Ulrik hadde vært i krangel med en annen bamse, og trengte hjelp av barna for å løse situasjonen. For barna kan han da kanskje virke sårbar? De har ved flere anledninger gitt ham plaster, trøst og mat. Denne evnen til omsorg som barna viser overfor Ulrik, er noe vi ofte belyser og tar opp i plenum, og som vi tenker er nyttig for barna å ha med seg i møter med andre barn.

«Gjennom å samtale om og undre seg over eksistensielle, etiske og filosofiske spørsmål skal barn få anledning til selv å formulere spørsmål, lytte til andre, reflektere og finne svar. Slik skal barnehagen bidra til å legge grunnlag for kritisk tenkning og dømmekraft.» RP, s. 55

På foreldremøtet 22. september presenterte vi prosjektet for foreldrene. Mange hadde allerede et innblikk i hverdagen med Ulrik, da barna forteller mye om ham, og viser sine følelser for ham også hjemme. Vi ønsket å involvere foreldrene enda mer i prosjektet og lot foreldrene velge aktivitet, slik barna gjør på barnemøtet. Noen laget StopMotion-film med Ulrik, noen laget eventyr om Ulrik og noen laget et lekemiljø for ham inne på Lynet. I denne prosessen så vi masse engasjement og glede hos foreldrene. Det var latter, diskusjon, samarbeid og mestring, slik vi ser hos barna hver dag. Mange barn kom i barnehagen påfølgende dag med store forventinger, og det er tydelig at foreldrene med stolthet har satt barna inn i hva de har forberedt for dem. Barna fikk se bilder av foreldrene på skjermen på morgenen, og viste stor begeistring for det. Flere valgte også å leke på Ulriks nye lekeplass på avdelingen. På barnemøtet viste vi filmen som foreldrene hadde laget. Den frembragte mye latter hos barna, og tente en inspirasjon om at dette er noe barna også kan få gjøre. Deretter fikk barna høre eventyrene. Begge eventyrene var skrevet med spørsmål på slutten, slik at barna kunne fabulere videre. Her så vi barn som lyttet til hverandre og spilte videre på hverandres innspill.

Ulrik og Krokodilla

Det var en gang en ugle som het Ulrik. Han gikk på avdelingen Lynet i Nordby barnehage. En dag trodde barna at han var borte. Det var bare tøys. Ulrik hadde nemlig reist til Iokeland. Da han kom fram var det stengt, og korona. Hva skulle han finne på da?

Ulrik fant ut at han måtte ringe til krokodilla. Krokodilla ble kjemp glad da han ringte. Han trengte nemlig hjelp. Han satt fast i et hull. Krokodilla forklarte hvor hullet var og Ulrik skyndte seg så fort han kunne.

«Hoi, krokodilla!», sa Ulrik. «Hva har skjedd?» «Jå var det godt at du kom!», sa krokodilla. «Jeg var nemlig ute og gikk en tur også herte jeg en lyd». «Åssen lyd da?» spurte Ulrik. «Dugg», forklarte krokodilla. «Da ble jeg så redd, også smublet jeg og falt ned i hullet». «Det var rart. Jeg lærer på hvem som laget den lyden», sa Ulrik. «Kanskje vi kan spørre barna i barnehagen, om de vet hvem som lagde den?», foreslo Ulrik. «Jå», svarte krokodilla. «Kanskje de også vet hvordan man får en krokodille ut av et hull?»

Og snipp, snapp, smute. Så var eventyret ute.

På foreldremøtet fikk foreldrene mulighet til å si hva en god barnehage er for dem. De skrev ned sine tanker på en lapp, som vi har gjennomgått i etterkant. Trygghet var det ordet som gikk igjen flest ganger. Trygghet i form av omsorg, tid til barna, at barna blir sett hver dag, at barna har venner og at de gleder seg til å gå i barnehagen. Læring gikk også igjen, at barn skal ha mulighet til å utvikle seg og møte mange måter å lære på. Kommunikasjon og dialog ble også nevnt flere ganger. Vi takker for alle innspill og tar med oss dette til refleksjonsmøte for oss ansatte på Lynet. Vi legger ved en ordskey til dette refleksjonsbrevet, med de ordene som ble nevnt av dere.

Vi gleder oss til å ta fatt på oktober sammen med Ulrik, og barna på Lynet!